

JUHANI AITOMAA

Kuka hyötyi Hitleristä

”Missä raato on, sinne kotkat kokoontuvat” / Osa 3

Hitlerin hallitusaikana, ennen kuin hän ryhtyi hyökkäyssotaan, monet Yhdysvaltain tunnetut yritykset kävivät tuottoisaa kauppaa Saksan kanssa. Juutalaisten vainoaminen ei vaivannut kenenkään omaatuntoa, ei ainakaan siinä määrin, että se olisi estänyt bisneksen tekoa.

Tietokoneistaan tunnettu jättiyhtiö IBM auttoi Hitlerin hallitusta ratkaisevasti. Ennen juutalaiskysymyksen ”lopullista ratkaisua” Hitlerin tuli saada tiedot Euroopan juutalaisväestöstä. 1930-luvulla luettelointi toteutettiin amerikkalaisen IBM:n kehittämällä reikäkorttijärjestelmällä. Se oli ratkaisevassa asemassa, kun juutalaisia myöhemmin alettiin systemaattisesti koota keskitysleireille. Tehokkuus, jolla se tapahtui, johtui tarkasta luetteloinnista. IBM kehittämä teknologia salli Hitlerin koneiston koota ja arkistoida tiedot tarkasti ja tehokkaasti. Sen avulla luettelointi ensin Saksan ja myöhemmin muiden Euroopan maiden juutalaiset, heidän sukupuunsa, ja muut tarvittavat tiedot. IBM vuokrasi natsi Saksalle tarvittavat laitteet ja myi sille miljoonittain reikäkortteja. Tarpeeton sanoa, että IBM sai osuudestaan miljardituotot.

1937 IBM:n johtaja Thomas Watson matkusti Berliiniin hakemaan Hitlerin hänelle myöntämää natsien kunniamerkkiä. Watson puolusti julkisesti Hitleriä senkin jälkeen, kun alkoi jo olla ilmeistä mitä todella tapahtuu. Kun FBI alkoi tutkia IBM:n ja natsisaksan yhteyksiä, Watson palautti kiireesti kunniamerkinsä, mutta jatkoi kaupantekoa

Hitlerin Saksan kanssa. Hitler puolestaan salli IBM:n tehdä esteettä bisnestä kaikissa valloitetuissa maissa. Kun USA liittyi sotaan, IBM jatkoi edelleen Hitlerin avustamista puolueettoman maan maineessa olevan Sveitsin tytäryhtiönsä kautta.

Ron Grossman kirjoitti Chicago Tribune lehdessä: ”Lukijani saattavat ajatella, kuten oikeusministeriö kerran, että on syitä joiden takia yhtiötä ei aseteta moraaliseen vastuuseen... Mutta itse en voi niin ajatella ja siihen on yksinkertainen syy. Äitini isoäiti merkittiin reikäkorttiin. Hänet karkotettiin maatilaltaan Puolasta ja murhat-

Walter Teagle Time-lehden kansessa.

tiin Treblinkan kaasukammiossa. On hyvin mahdollista, että minuakin varten oli IBM:n reikäkortti, mutta kaukonäköisenä hän lähetti lapsensa Amerikkaan vielä kun osa heistä oli teini-ikässä”.

Kesäkuussa 2004 Sveitsin Genevessä päämajaa pitävä mustalaisjärjestö GIRCA nosti kanteen IBM:ää vastaan sen natsi-ajan toimien johdosta. Hitlerin koneisto murhasi myös 600000 Euroopan mustalaista, jotka heidätkin oli tarkkaan tilastoitunut IBM:n reikäkorttijärjestelmällä. Järjestö vaatii IBM:ltä 12 miljardia US dollaria.

1941 New Jerseyssä päämajaa pitävä Standard Oil oli maailman suurin öljy-yhtiö.

Sen pankki oli Chase National ja omistajina Rockefellerin suku. Yrityksen pääjohtaja Walter Teagle oli autotehtailija ja juutalaisvihaaja Henry Fordin ystävä. Standard Oil, kemikaalijätti Du Pont ja Du Pontin suvun autotehdas General Motors omistivat oikeudet välttämättömään, lentokoneiden polttoaineeseen lisättävään, lyijyä sisältävään lisäaineeseen. Ilman sitä yksikään kone ei lentäisi.

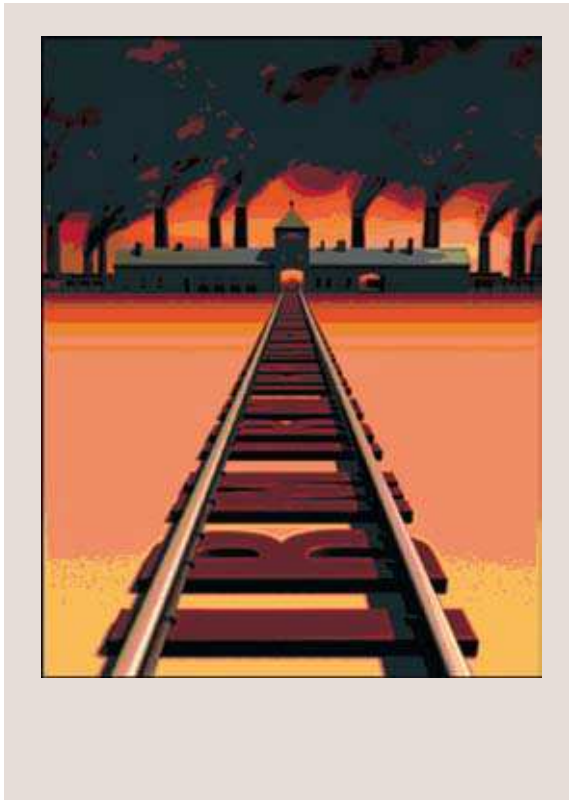
Standard Oilin pääjohtaja johti myös amerikkalaista kemian yritystä I.G. Chemical Corporation'ia, joka puo-

lestaan oli saksalaisen kemianjätin I.G.Farbenin tytäryritys. Standard Oilin avulla Hitlerin sotakoneisto sai ainetta, jota ilman esim. Lontoon pommitukset olisivat jääneet tekemättä. Myös Saksan liittolainen Japani sai samaa ainetta lentokoneidensa polttoaineen joukkoon. Suurta ironiaa oli, että Saksan ilmavoimia vastaan taistelevat britit, jotka tietenkin joutuivat myös ostamaan lisäainetta koneilleen, tavallaan rahoittivat samalla myös Saksan ilmavoimia. Tämä siksi, koska Standard Oilin yhteistyö amerikkalaisen tytäryhtiön kautta saksalaisen I.G.Farben kemiantehaan kanssa, oikeutti saksalaisen osapuolen saamaan tietyn palkkioprosentin myydystä aineesta.

Standard Oilin öljytankkereiden miehistössä ja matkustajina oli natsien agentteja. Sodan aikana brittien sotalaivat tekivät ratsioita Standard Oilin öljytankkereihin todeten tämän. Sen jälkeen öljy-yhtiö muutti laivansa puolueettoman Panaman lipun alla kulkeviksi välttääkseen brittien tutkimukset. Standard Oilin alukset toivat öljylastinsa Kanarian saarten Teneriffalle, jossa ne tyhjensivät tankkinsa saksalaisiin tankkilaivoihin.

1941 amerikkalainen merivoimien tiedustelun raportti kertoi Standard Oilin kuljettavan suuria määriä öljyä Arubasta, Karibean saarilta, Teneriffalle. 20% kuljettavasta öljystä meni suoraan Saksalle ja ainakin kuudessa öljytankkerissa oli nat-

sipäällystö. Tämä oli yksi apu sille, että Hitlerin laivat, sukellusvenet, lentokoneet, tankit ja autot kulkivat halki maailman meriä ja pitkin Euroopan teitä.

1939 Amerikka kärsi pulaa renkaisiin, tiivistesiin, jne. tarvittavasta kumista. Standard Oil oli tehnyt Hitlerin kanssa sopimuksen, jonka mukaan natsi-Saksa sai ostaa yksinoikeudella tietynlaista keinotekoisia kumia, mutta Yhdysvalloille sitä ei myyty. Tämä käytäntö jatkui vielä jonkun aikaa Pearl Harborin taistelun jälkeenkin. Kun sota jatkui, Saksalle öljyä toimitta-

vien oli keksittävä uusia keinoja. Öljyä vietiin Saksaan toimittamalla se välikäsien kautta. Öljyä vietiin suuria määriä Venäjän kautta rautateitse Berliiniin ennen Saksan hyökkäystä Venäjälle.

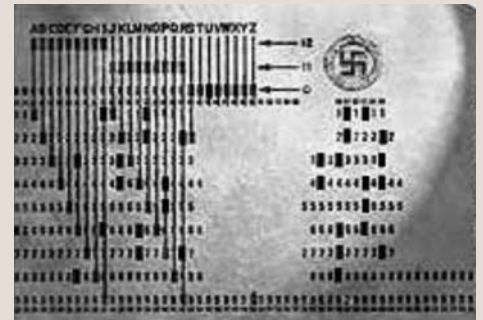
Ilman terästeollisuuden tuottamia kuulalaaakereita eivät pyörät pyöri. Hitlerin armeijalle ne olivat ensisijaisen tärkeitä. Mistä Hitler sai kuulalaaakerinsa? 1907 nerokas ruotsalainen insinööri Sven Wingqvist luonnosteli ensimmäisen suunnitelman kuulalaaakerista. Samana vuonna keksintö oli jo teollisessa valmistuksessa. Näin oli laskettu peruskivi suurelle ruotsalaiselle terästeollisuusjättille, jonka nimeksi tuli SKF. Nimi SKF on siitä lähtien ollut lähes synonyymi sanalle kuulalaaakeri.

1908 yhtiö avasi toimipisteet Saksassa ja Ranskassa. Siitä eteenpäin toiminta laajeni nopeasti kansainväliseksi ja noin 10 vuotta perustamisestaan SKF:llä oli 12 tehdasta, myyntiä 100:ssa maassa ja 12000 työntekijää. Sodan aikana SKF:ää, kuten muitakin kansainvälisiä suuryhtiöitä, kiinnosti eniten voiton tekeminen, ei se, pitääkö kaupankäynnissä ottaa huomioon etiikka ja moraalit. Kun sodassa tuhottiin tankkeja, lentokoneita, autoja ja muita kulkuvälineitä, kysyntä kuulalaaakereilla oli suuri niin natsien kuin liittoutuneiden puolella. □

Jatkuu

IBN:n kehittämä reikäkorttikone.

Yksi natsien reikäkortti.